

25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

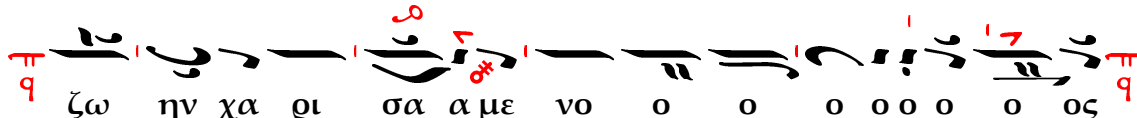
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωνυτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

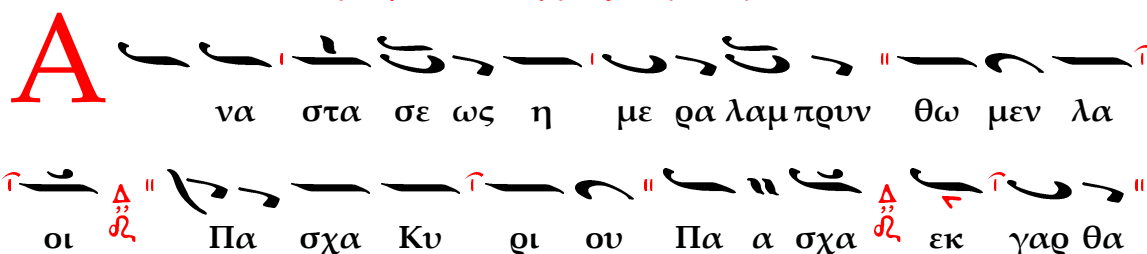
* * *

Οἱ Κανόνες· τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἁγίου ὁ εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα ρ

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κα θαρ θα μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α
 α δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιούχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὸν θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτῆρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Δόξα.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεῖς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η ^π μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ θα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
ην χα ρι σα α με ε νος ^π (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θά να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 Πα
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
 ω στερε ου ου με ε θα

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
 και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
 τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν

ἦ εστε ρε εωωται

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς ἀυγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μᾶρκος φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ ἀείρουτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνὺς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μᾶρκος φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφέ, σοφῶς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς μαθητῆς, αὐτοῦ διετύπωσας θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχούμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας· καὶ ταύτῃ πάλιν τὸν Μᾶρκον ἔπεμψας, συνετίζειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ θεῖον Χριστέ μου μυστήριον.

Καταβασία.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
 ω στερε ου ου με ε θα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ' χορὸς τὴν ὑπακοήν. ᾠχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὔρουσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαν την παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε

ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ενι αυσι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χρη στος εκου σι ι ως υπερ
παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δικαι ο
συνης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκιω των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σι ν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τοῦ ἀγίου Μάρκου. Ὠδὴ δ΄.

Ἦχος α΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου τὴν γῆν ἐξελέλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα σοφέ, τῆς οἰκουμένης σου τρανώς, ῥημάτων ἢ δύναμις, δαυϊτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφανε Σωτὴρ ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκουμένη ὁ σοφός,

τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία
πυρσούμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν

Δόξα.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν· τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ
ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε, διὰ σαρκὸς
ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεφέλη ὁ Λόγος παρθενικῇ ἐποχούμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς
βουλὰς καὶ θεομάχους λογισμούς, μωράνας διέλυσε, ταῖς
διδασκαίς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
καὶ ἀνάπλασιν

Καταβασία.

Επι τῆς θείας φυλακῆς οἱ θεογόροι
ἀβουκουμῆσθι τῶν μεθῆμων καὶ δεῖκνυ τῶν φαε
σφοδρῶν ἀγγελοῦν διὰ πρῶσιως λεγόντα σημε
ρον σωτηρίᾳ τῶ κοοσμῶ οἱ τῶ ἀνεστηχρῖ
στοσῶσ παντοδυναμῶς

Χριστος ἀνεστηκῶν ἐκ νεκρῶν θανάτω θά
νατον πατησῶν καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασι ζῶ
ῆν χαρισάμενος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ριστος ἀνεστηκῶν ἐκ νεκρῶν θανάτω
θανάτον πατησῶν καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασι ζῶ

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

T ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκτου μνη η μα τος ως νυμ φι ω και
συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα
σχα Θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἀγίου Μάρκου. Ὁδὴ ε΄.

Ἦχος α΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐστάλαξας, γλυκασμὸν εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος, πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ οἴκου, τοῦ Κυρίου πηγὴ ἐξελήλυθας, καὶ ποτίζεις, τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ρεύμασι, δαφιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Δόξα.

Σὺ τοῦ Πέτρου, τοῦ μεγάλου υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς τούτου, διδachaίς φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρωπος, ἐκ Παρθένου τεχθεὶς Αἰγυπτίοις Χριστέ, ἐπεφάνης, ἐκ Πατρὸς προεκλάμψας πρὸ κτίσεως, οἷς τὸν Μᾶρκον ἔχρισας, σοφῶς αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας μυστήρια

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

K α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
 συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
 δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστηςτου τα φου

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε
ξη γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκτου τα φου

Τοῦ ἀγίου Μάρκου. Ὠδὴ Γ΄.

Ἦχος α΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατέβαλες ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας Ἀπόστολον τὸν σόν, δείξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφέ, τὸν δημιουργὸν Μᾶρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν, δόξαν πλασθέντα φύσει τοῦ σώματος.

Δόξα.

Ὁ Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγώγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράφαι τὸ σεπτόν, δείξας ὑπηρέτην σε τῆς

χάριτος· σὺ γὰρ ἡμῖν, θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθῶν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θεηγόρου Μάρκου φιλάνθρωπε.

Καταβασία.

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και
συ νετριψασμοχλουςαι ω νι ους κα το οχϋς πε πε
δη με ενωνΧρι στε καιτρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστηςτου τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ονζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀποστόλε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μᾶρκε ἀοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους· ἐν ᾗ καμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντα ἐφώτισας, Μᾶρκε σοφέ, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†63)

Στίχ. Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκον οἱ μαιφόνιοι,

Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἡγνόουν.

Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες εἶλκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀννιανοῦ, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. (†86)

Στίχ. Πρώην σκυτεὺς γῆς φθαρτῆς κάτω,

Εἶτα ἀλιεύς, δοξαζόμενος σὺν Μάρκῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Τελοῦμεν, Πέτρε, τῶν ἐγκαινίων μνήμην

Οἴκου σου σεπτοῦ πᾶς πιστὸς εὐφροσύνης.

Τὸν ἐγκαινισμὸν ἀποστολείου Πέτρου,

Χαίρουσα τελεῖ ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου τοῦ Β΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†511)

Στίχ. Ἐκστάς, Μακεδόνιε, τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,

Ἵμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφίμ καὶ Θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Νίκης, σὺν τῷ Τροπαιοφόρῳ Γεωργίῳ μαρτυρησάσης.

Στίχ. Νίκης Βραβεῖα τῇ τετμημένη Νίκη,

Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ὀκτὼ Ὅσιομαρτύρων καὶ Ἀναχωρητῶν.

Στίχ. Ὁκτὼ συνεχκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας,

Ἵπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἡλίας, Καθολικοῦ Χορασσάν. (ι' αἰ.)

Στίχ. Καθ' ὅλα φανεῖς χρηστὸς ποιμὴν Ἡλίας,

Δόξαν καθολικὴν εὗρεν ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαουκαλδίου, Ἐπισκόπου τῆς νήσου τοῦ Ἀνθρώπου. (†498)

Στίχ. Ληστής ἀνθρώπων τὸ πρότερον ὑπάρχων

Εὐεργέτης ἐδείχθη ἐν Νήσῳ Ἀνθρώπου.

Ἐν νήσῳ Ἀνθρώπου ὠδήγησέ σε ἡ Χάρις,

Ἵνα τὸν Θεάνθρωπον ἐν αὐτῇ καθιδρύσῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου τῆς Ὁμπνώρα. (†1379)

Στίχ. Μετὰ θηρίων ζήσας ὧδε ὁ Παῦλος,

Μετ' ἀγγέλων νῦν συνευφραίνεται ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Βασιλείου τῆς Σκήτης Ποϊάνα Μαρουλούϊ ἐν Ῥουμανία, τοῦ Ἡσυχαστοῦ, Γέροντος καὶ διδασκάλου τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Βελιτσκόφσκυ. (†1749)

Στίχ. Τὴν νῆψιν Βασίλειος διώκων γνῶσει,

Πολλοὺς κατέστησε νηπτικούς ἐργάτας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

***

Εἶτα αἶ ζ καὶ ἡ ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ ζ. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει εν
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρω ν ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λησ βι ο της της αι ω νι ου
α πα ρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου με ντον αι τι ον

τον μονοθεογον των Πατερων Θεον και υ
περενδοξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως οντως ιερα και πανεορτος αυ
τη η σωτηριος νυξ και φωταυγης της λαμπροφο
ρου ημερας της εγερωσεως ουου σαπροαγ
γελος εν ητοαχρονον φως εκταφου σω
ματικως πασιν επεελααμψεν

Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὡδὴ ζ΄.

Ἦχος α΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις ἀύγοειδεῖς, Μάρκε παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεουργικαῖς, παντουργεῖς δυνάμεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ μαλακίας ἴασατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἕξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητῆς, τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν κηρύττων ἔνδοξε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Στήλην αὐτός, ἐν Αἰγύπτῳ ἔστησας, Εὐαγγελίου σου γραφήν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σποράς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος, τοῦ Ἡσαΐου πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν

ὑπερένδοξον.

Καταβασία.

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ἡ· Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Α υ τ η κ λ η τ η η κ α ι α γ ι α η μ ε ε ρ α
η μ ι α τ ω ν Σ α β β α τ ω ν η β α σ ι λ ι ι σ κ α ι κ υ ρ ι α
ε ο ρ τ ω ν ε ο ρ τ η κ α ι π α ν η γ υ ρ ι σ ε
σ τ ι π α ν η γ υ ρ ε ω ν ε ν η ε υ λ ο γ ο υ μ ε ν Χ ρ ι
σ τ ο ν ε ι σ τ ο υ σ α ι ω ν α σ

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δ ε υ τ ε τ ο υ κ α ι ν ο υ τ η σ α μ π ε λ ο υ γ ε ν ν η μ α τ ο ς
τ η ς θ ε ι α ς ε υ φ ρ ο σ υ ν η ς ε ν τ η ε υ σ η μ ω
η μ ε ρ α τ η ς ε γ ε ρ σ ε ω ς β α σ ι λ ε ι α ς
τ ε Χ ρ ι σ τ ο υ κ ο ι ν ω ν η σ ω μ ε ν υ μ ν ο υ ν τ ε ς α υ τ ο ν
ω ς θ ε ο ν ε ι σ τ ο υ σ α ι ω ν α ς

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρ ο ν κ υ υ κ λ ω τ ο υ ς ο φ θ α λ μ ο υ ς σ ο υ Σ ι ω ν

και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
 γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
 λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
 ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
 τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
 τας τους αι ω νας

Τοῦ ἀγίου Μάρκου. Ὠδὴ ἡ΄.
 Ἦχος α΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστόν, ἐκήρυξας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτόν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστόν, ἐδόξασας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴ διδασκαλίᾳ πανσόφως

διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ Παρθένος τὸν Ἐμμανουήλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη
τοῖς Αἰγυπτίοις· οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μᾶρκος ἀπέσταλται,
ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Χ **A** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

(δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται

και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ὠδὴ θ'.
Ἦχος α'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἄφθαστον, τῆς τρισηλίου θεοφάντορ ἐλλάμφεως, καθαρώτερον, κατατροφᾶς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια, περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μᾶρκε Ἀπόστολε.

Δόξα.

Φάος τὸ τρισῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισσοῦμενον, ἀνεκήρυξας, πανευσεβῶς Μᾶρκε πάνσοφε,

φωτιζόμενος αίγλη τής χάριτος· διό σε δυσωποῦμεν· Ὑπέρ ἡμῶν
ἀεὶ ἰκέτευε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μᾶρκος ὁ σεπτὸς ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης
δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου
ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες
μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

Ο Ἀγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν
ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^{π 9}

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^{Δ 2} ε δω κεν η μιν^{Δ 2} την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^{π 9}

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ
 αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευσκαι Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο
 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθαρ σι αστου κο σμουου σω τη η ρι ον

Τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Σ
 υ την υι ο τη τα Πε τρ ο τ ε Α πο στο λ ε

8 πλθ τη σας τοις Αι γυ πτι οισ εν τευ θεν δι α
τυ ποις πρωω τος παν των το Ευ α γγε λι ι ον
Μα α α αρ κε δι σ τον κο σμοονφω τι ζεις

Και αὔθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ειρας ε εκφθο
ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
σχα της α φθαρ σι αστου κο σμουουσω τη η ρι ον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει
τε α αυ τον εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A^{νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε
 α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α αμεις α α αυ
 του ου σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', τοῦ ἁγίου γ' καὶ εἶτα τὰ δ' στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
 δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οισ αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε
 εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει
 φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με
 νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ
 θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως
 οι κτιρωων και φι λα ανθρωω πος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
 αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει
 ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τεθεντο ^{δλ} αλλ ως βα σι
 λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ
 τον ^{δλ} και ως ζω η ηςθη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι
 σαντο ^ε ^χ αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^{δλ} α φθα ρ
 σι ανται ψυ χαι αις η η μων ^{δλ}

^ε ^χ Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου ^{δλ} ^{δλ} αι νει τε αυ

τον κα τα το ^ε ^χ πλη θοσ της με γα λω συ νη σαυ τ^ε ^{δλ}

K υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο
 ο ο λου ^{δλ} τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ^{δλ} φοιττει ει
 γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ
 να μιν ^{δλ} ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα
 τηρ γη σε ^{δλ} δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα
 φη σου και την ε ε γε ερ σιν ^{δλ}

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰγύπτου φωστὴρ ὁ φαινός, Μᾶρκος ὁ πανάριστος κῆρυξ τοῦ

Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δογματῶν τῶν θείων συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

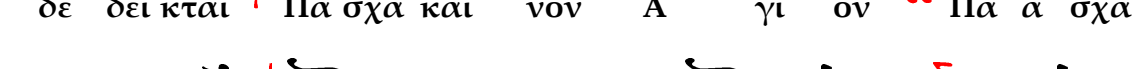
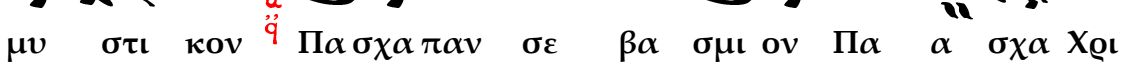
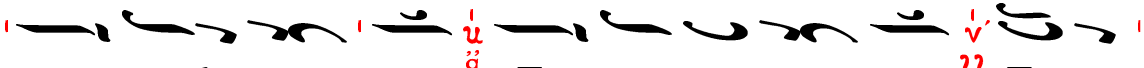
Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θείου ὀπαδός, εὐπειθῆς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄̇ ρ̄̇ Κε ρ̄̇

 Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

 Κε

 α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζονπι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ο ρ θρου βα θε ε

ος ^{ν'}₂₂ ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^u₉ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^u₉ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{B8}_u τι ζη τει ει ει τε ^{Κε}_{z'} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{B8}_u τι θρη νει ει ει τε ^{Κε}_{z'} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^u₉ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ₂ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^u₉

^χ₁ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^u₉ α γαλ λι α ^χ₁ σω με θα ^u₉ και ευφραν θω μεν
εν αυ τη ^u₉

Π ^{Κε}₁ α σχα το τερ πνον ^u₉ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^u₉
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^u₉ Πα σχα
εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'}₂₂ ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ πης ^u₉ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^u₉ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

 στος²² τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων⁹ κη ρυ υ

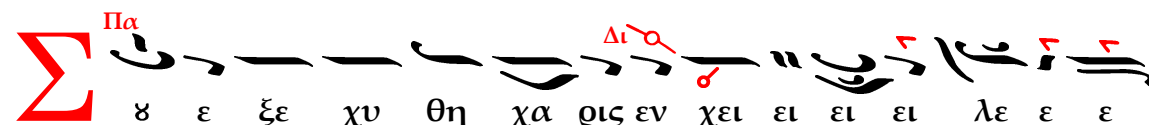

 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις⁹

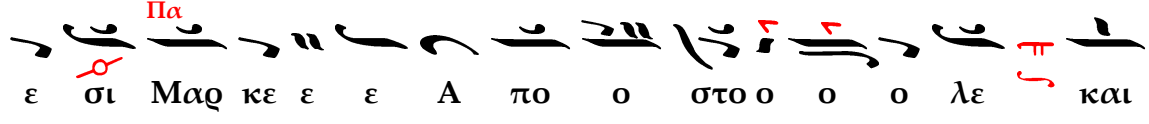
Δόξα. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

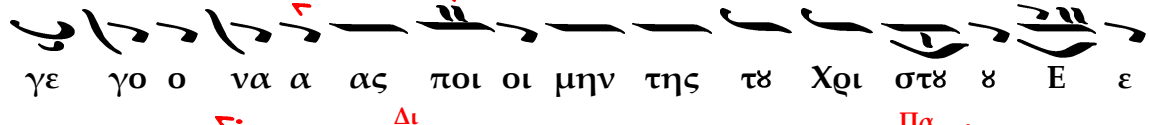
Ἦχος Πάϕ

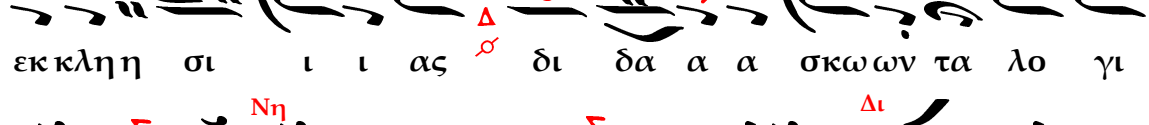

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και

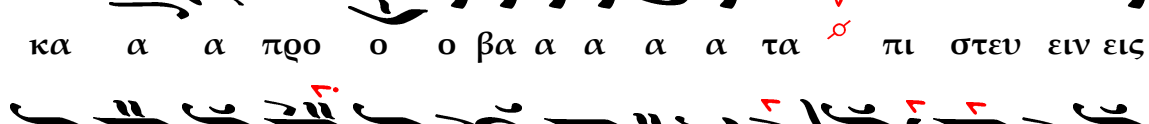

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 σ ε ξε χυ θη χα ρις εν χει ει ει ει λε ε ε

 ε σι Μα ρ κε ε ε Α πο ο στο ο ο ο λε και

 γε γο ο να α ας ποι οι μην της τς Χρι στς ε Ε ε

 εκκληη σι ι ι ας δι δα α α σκων τα λο γι

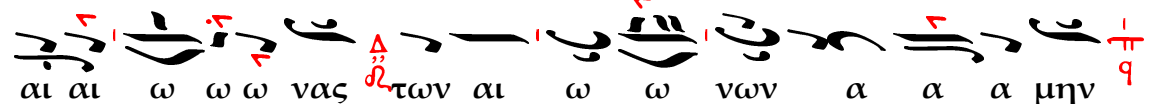

 κα α α προ ο ο βα α α α τα πι στευ ει ν εις

 Τρι α δα ο ο μο ς ς ς ς σι ι ι ι ο ν

 εν μι α α α Θε ο ο ο τη η η η τι

Ἦχος Πάϕ

 και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α ^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει ^{Πα} και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ^Μ ει πω με ε εν α δε ελ φοι ^{Δι} και
 τοις μι ^Μ σϛ ϛ ϛ σι ιν η η η μας ^{Δι} συγ χω ρη
 σω ω μεν ^{Πα} πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει ^{Κε} και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων ^{Δι} θα να
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας ^{Κε} και τοις
 εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^{Δι}

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

* * * * *

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὖθις ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης.

Τέλος φάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας

καὶ τὸν λαόν.

***

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' α' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} β γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς

δυνάμεώς σου φεύσονται σε οί ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο

 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

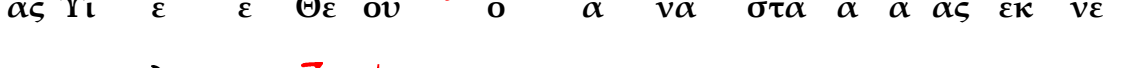
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Εν Εκκλησιαις εὐλογεῖτε τον Θε

 ον Κυριον εκπηγων Ισραηλ σωσον ημα

 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

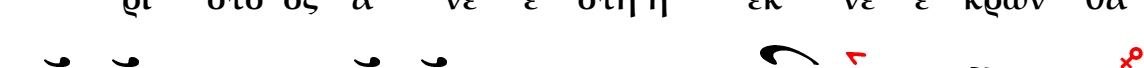

 κρω ω ω ω ων

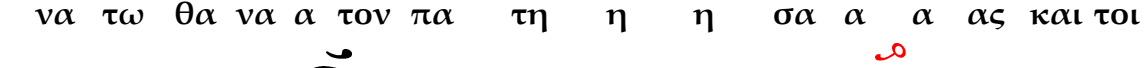
ὁ β' χορός:

 ψαλλον τασσοι αλλη λυ λυ ι α

Ἦχος Πα φ

Χριστος ανεεστη η εκ νεεκρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Γα φ

Αποστολε Α α γι ε Μα αρ κε πρεσβευε τω

ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις η η μων

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Προ λα βῆσαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
αμ και ευ ρουσαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τῶ
μνη μα τος η κου ον εκ τῶ Α γγε λῶ τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως ανθρωπον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο
σμων κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να
τω σας τον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι
ος του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω
πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Ει και εν τα φω κα τηλθεις α θα α να τε α

λλα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν
 και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος
 γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου
 με νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
 σι ι ι ιν

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός: Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο σοι εἰς Χριστον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε A λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χριστον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε A λλη
λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
ε A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν

Ο Ο Ο σοι οι οι οι οι οι οι

 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

 ε βα α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

 ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε

 ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λλ λ λ

 λ λ λ ι ι ι α α

 * * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ἦχος πλ.δ΄. Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.

Ἦχος· Πρόσχωμεν.

Ἦχος· Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦχος· Ὁ φάλτης.

Ἦχος πλ.δ΄ Νη ς

εις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος

 αυ των και εις τα πε ρα τα της οι κσ με ε νη στα ρη

 μα τα αυ των

Οι ουρανοὶ διηγούνται δοξαθεοῦ

ποιῆσιν δὲ χειρῶν αὐτῶν ἀναγγελεῖ τὸ

στερωμά

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος

αὐτῶν καὶ εἰς τὰ περὰ ταύτης οἰκόμενες τὰ

ματὰ αὐτῶν

Οὐκ εἰσὶ λαλοῦντες δὲ λόγοι αὐτῶν

ἀκούονται αἰαφωναυτῶν

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος

αὐτῶν καὶ εἰς τὰ περὰ ταύτης οἰκόμενες τὰ

ρημάτα αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Α' Πέτρ. ε' 6-14).

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλλει περὶ ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρούμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς,

στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογιζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μᾶρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Ἀλληλουῖα. ᾠχος πλ. α'. Ψαλμὸς 136'.

ᾠχος Πᾶ φ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ **O** Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν
 ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το Κυ ρι ος
 δυ να μιν και πε ε ρι ι ε ε ε ζω ω
 σα α α το

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ **K**αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κϑ με ε νην
Χ η τις ου ου ου ου σα α λε ε ευ θη η

σε ε ε ται

Α λλη λη ι ι α Α λλη η λη ς ς
ς ς ι ι ι ι α Α α α λλη λη ς
ς ς ς ς ς ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

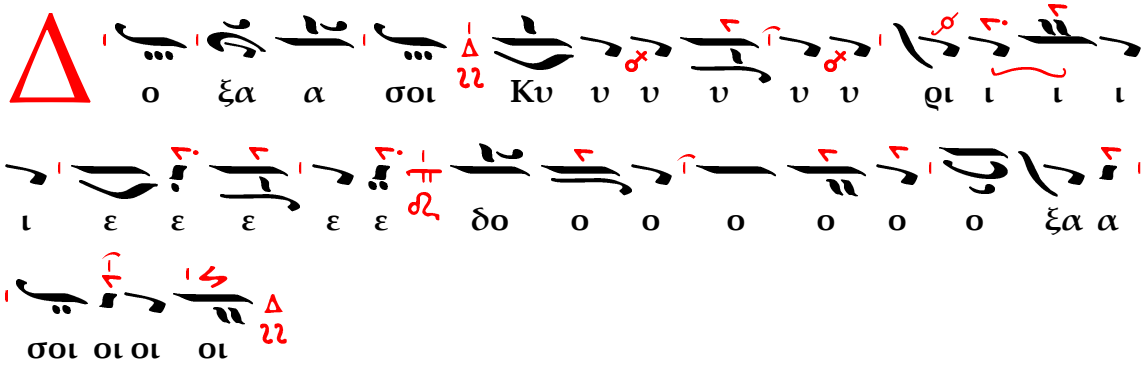
Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. γ' 22-33).

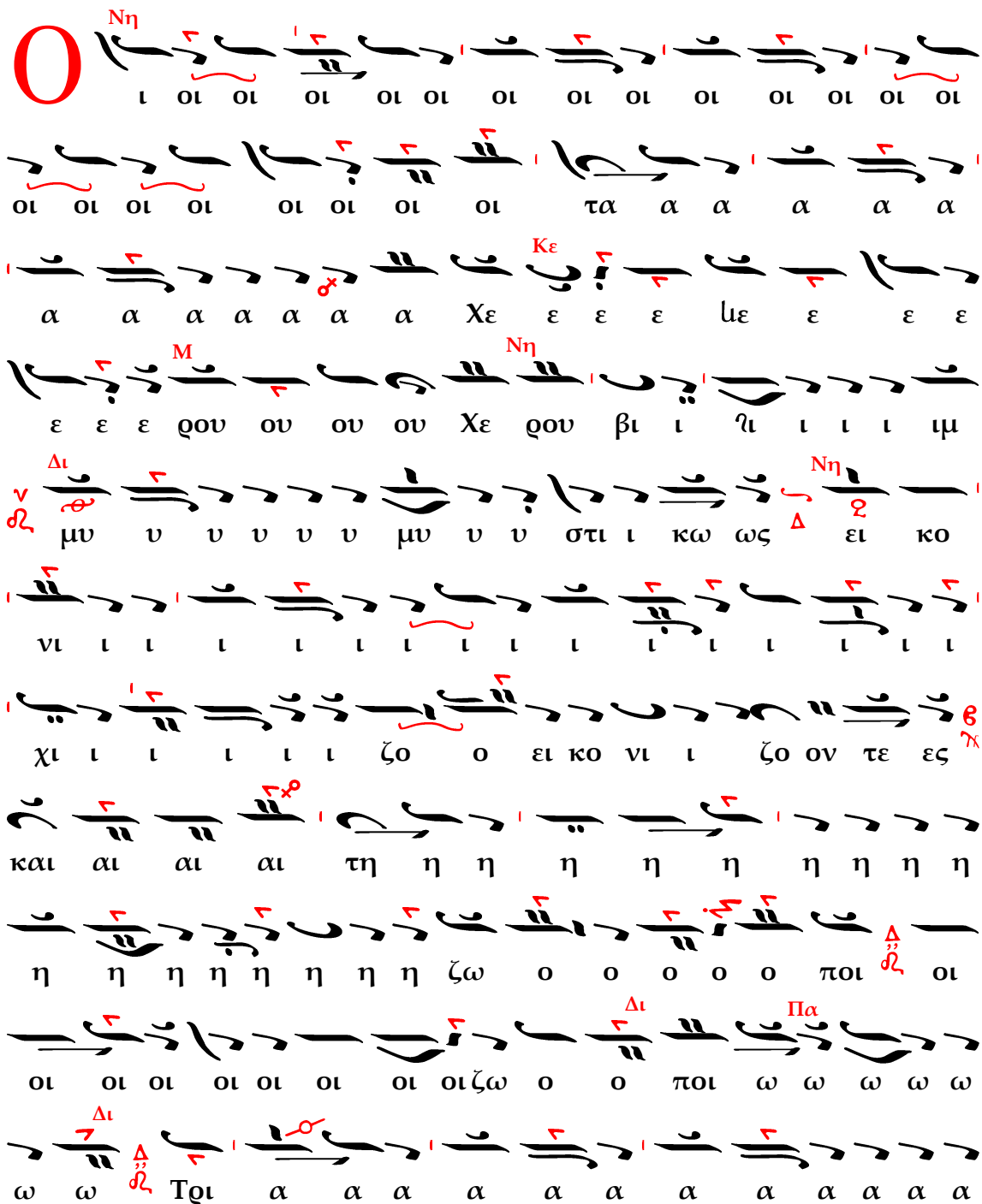
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο· οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ραββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκώς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. Ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστίν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστί, καὶ ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλ' Νη

 Νη
 ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α
 α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Μ Νη
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι ι μ
 Δι Νη
 μ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως ε ι κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ο ν τε ες
 και αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι
 Δι Πα
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
 Δι
 ω ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α ^Δτων ο ο ο λω ων ^{Νη} υ πο δε
 ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
^{Νη} Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α
 α α α τως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε
 ε σι ι ι ιν ^{Νη} Αλ λη λου ου ι ι ι ^Μα α
 α α α α α

Ἦχος ^Δπρὸς Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δδλ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^βλ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^νδλ

Σ οι Κυ υ ρι ε ^νδλ

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^νδλ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλδ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^νδλ Κυ ρι ος ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^νδλ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ϑη ης μϑ ^νδλ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^νδλ

Κυ ρι ο ος ϑε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ^νδλ και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ

ϑ και αι αι αι ρυ υ υ ϑη η η ης μϑ ^νδλ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
 Τρι α δα ο μο ο υ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε
 ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ ^{v'}₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η
της δο ξης ος ^{v'}₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{v'}₂₂ ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ς ^{v'}₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι
σοις ^{v'}₂₂

A α α μη η η η η ην ^{v'}₂₂ ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η η ην ^{v'}₂₂

A α α α μη η η η η η η η η η ην ^{v'}₂₂

Σ ε υ υ μν ς ς μεν ^{v'}₂₂ σε ε ευ λο γ ς ς ς
με ε ε εν ^{v'}₂₂ σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι
ε ^{v'}₂₂ και δε ε ο ο με θα α α ο ς ς ς ς
ς ^{v'}₂₂ ο θε ε ο ο ο ος η η η μων ^{v'}₂₂

Ἦχος ♩ Πα ρ

Ο^{Πα} Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε

και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε

Μ ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η

τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ^{Πα} ω τι ι ι ζ ς ^{Νη} φω τι ι ι ζ ς ^{Πα} η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς ς σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ π ς Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει

του ου το ο ο ο ο κϛ ϛ ϛ ϛ σϛ ϛ ϛ ϛ

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Νη ς

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χρι ι ι ι ι ι ι σω μα

χρι ι στϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ με τα λα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α βε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνημα ασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σα με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην
χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην
χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *